

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2025. • br. 2 • god. XIX.

Cijena 1,50 Eura

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

O Jubilejskoj godini...

mons. Ratko Perić

4 Jubilarna godina i milost oprosta

papa Franjo

8 O sakramentu ispovijedi u godini Jubileja

s. M. Kristina Injić – vlč. Ivan Grbešić

10 Uho koje sluša

Blaženičina promišljanja

bl. Marija Propetoga

14 O sakramentu svete ispovijedi

16 Potpuni oprosti – toties quoties

20 O oprostima

22 O lijepoj Mari na samrti i njezinoj ispovijedi

24 O misijama i radu s bolesnicima i umirućima

26 O sv. Mariji Magdaleni poslije njezina
obraćenja

29 Duhovsko bdijenje

31 Govor na Duhove

s. Zdenka Petrović

32 Marija je njeno ime

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

33 Proslava blagdana i spomendana

bl. Marije Propetoga 9. srpnja 2025.

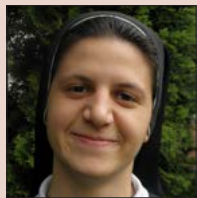
Molitveni kutak

Marija Propetoga

34 O čistoj savjesti

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

36 Iz pozdravnoga govora pape Lava XIV.

s. M. Kristina Injić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Gospodin neka vam podari obilje mira i dobra!

Nalazimo se u Jubilarnoj godini u kojoj nam Gospodin pruža velike milosti. Geslo pod kojim je slavimo jest *Hodočasnici nade* gdje zajedno, iako smo različiti, idemo za križem, Kristom, nošeni snagom vjetra Duha Svetoga. U ovoj svetoj godini Gospodin nam iz bogate riznice majke Crkve nudi oprost koji možemo zadobiti uz određene uvijete koje trebamo ispuniti. Stoga u ovom broju možemo pronaći odgovore na pitanja: Što je to jubilej? Što je oprost? Kako, kada i gdje možemo zadobiti potpuni oprost? Na sva ova pitanja odgovara mons. Ratko Perić. Uz pojmove oprosta uvijek povezujemo i sakrament ispovijedi. Kako se na sakrament ispovijedi gleda sa strane svećenika, saznajemo iz razgovora s vlč. Ivanom Grbešićem. Iza nas su posljednji dani pape Franje u kojima smo pratili njegov prijelaz u Očev zagrljaj koji se dogodio u jutro Uskrsnoga ponedjeljka, 21. travnja 2025. godine. Još u uskrsnoj radosti Bog nam je darovao 8. svibnja novog Petrova nasljednika, papu Lava XIV. koji nas je obradovao Isusovim uskrsnim pozdravom: »Mir vama!, kao i ohrabrenjem da nas Bog voli i da zlo neće pobijediti.

Blažena Marija Propetoga uranjala je u kupelj očišćenja sakramentalne ispovijedi i o tomu svjedočila u brojnim zapisima i poukama svojim sestrama:

»Milosrđe Božje ide još dalje, i svaki put kad se grešnik kaje i kad u svetoj ispovijedi primi sakramentalno odrješenje, preporuča se i po milosti biva nanovo očišćen, primivši sliku Božju, koja se u njemu odražava, kao kad čovjek u bistroj vodi vidi svoje lice. Tad Gospodin Bog govori takvoj duši: "Kako si lijepa prijateljice moja, golubice moja" (Pj 4,1), pa ako ga duša ljubi i želi nadnaravnom ljubavlju da samo njemu ugoditi, on je još više ljubi i kao ranjen njezinom ljubavi kliče: "Ranila si srce moje, golubice moja, prijateljice moja" (Pj 4,9). "Čuj, kćeri, i vidi koliko te ljubim, zaboravi svoj narod i kuću oca svojega" (Ps 45,11), to jest: zaboravi sve, ostavi sve, "jer je Kralj zaželio ljepotu tvoju" (Ps 45,12). Pa kad duša prezre sve i baci se u naručje božanske milosti i ljubavi, te se potpuno predava svom Bogu, jedinoj svojoj ljubavi, tad tu postaje sveto ujedinjenje. Ovo sjedinjenje duše s Bogom, tako je intimno u jednom samom duhu, da što takvo ne postoji u čitavoj naravi. Tu dušu Gospodin Bog grli u ljubavi i ispunja je svetom ljubavlju, i tako je jako ujedinjuje sa sobom da je nikakva sila na nebu, ni na zemlji, ne može odijeliti od njega.«*

Uronimo i mi u ovu kupelj preporođenja, u sakrament ispovijedi, te primimo od Gospodina, u ovoj Jubilarnoj godini, blago milosti kojima nas obilato obasiplje u danim oprostima.

* Majka Marija Propetoga, *O milosti Božjoj i svetom sjedinjenju s Bogom po milosti*, Pouka, 6. lipnja 1961.

mons. dr. Ratko Perić,
biskup mostarsko-duvanjski i apostolski
upravitelj trebinjsko-mrkanski u miru

Što je to Jubilej?¹

Jubilej je naziv za određenu godinu. *Jobel* znači ovnujski rog, čijim se zvučnim zovom kao trubom označuje početak jubilarne godine. Misao na jubilarnu godinu nalazimo u Bibliji: šest dana radi, sedmoga se dana odmoriti. Šest godina radi, sedme se godine odmoriti: uzmi *annum sabaticum*. Sedam godina puta sedam je 49, a 50. godina jest jubilarna ili jubilejska (vidi Lev 25,8-13). Predložena je kao prigoda za ponovno uspostavljanje istinskog odnosa s Bogom i jednih s drugima, što je uključivalo i

¹ Sličan tekst mons. Ratka Perića, s nešto više obrazloženja, objavila je Katolička tiskovna agencija Biskupske konferencije Bosne i Hercegovin 30. svibnja 2016. pod naslovom »Oproštenje krivnje i oprost kazne - Remissio culpae et indulgentia poenae« i dostupan je na: <https://www.ktabkbih.net/hr/predstavljamo/oprostenje-krivnje-i-oprost-kazne/64635#:~:text=A%20oprost%20kazne%20-%20indulgentia%20poenae%20jest%20upravo,ali%20ih%20je%20prepustio%20poslu%C5%BEivanju%20Crkve.%20Biblijski%20nauk.>

Jubilarna godina i milost oprosta

oprost dugova i povrat otuđenih zemalja vlasnicima. Kažu da se ta jubilarna godina nije nikada pravo slavila, jer ljudi ne bi htjeli vraćati zemlju vlasnicima, niti se odricati svojih robova! Sebičnost ljudska!

Evangelje po sv. Luki navodi početak Isusova javnoga poslanja u Nazaretu:

»Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje« (Lk 4,18-19; usp. Iz 61,1-2).

Ove Isusove riječi odnose se više na duhovni život, na obraćenje Bogu.

U Katoličkoj crkvi je tek 1300. godine papa Bonifacije VIII. proglasio prvi jubilej, nazvan *Sveta godina*, jer je to vrijeme u kojem doživljavamo da nas Božja svetost preobražava. Na početku je zamišljeno da svaka 100. godina bude jubilarna, ali se tijekom vremena mijenjalo (Klement VI. je 1343. godine smanjio na svaku 50. godinu, a Pavao II. je 1470. godine sveo na svaku 25. godinu). Papa Franjo je apostolskim pismom *Spes non confundit* – *Nada ne razočarava* od 9. svibnja 2024. proglasio ovu jubilarnu godinu koja traje od 24. prosinca 2024. do 6. siječnja 2026. godine.²

Sudjelovanjem u proslavi Svete godine doživljava se potpun oprost.

² Papa Franjo, *Spes non confundit* – *Nada ne razočarava*. Bula proglašenja Redovnog jubileja godine 2025.; https://www.vatican.va/content/francesco/hr/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.html.

Što je to milost oprosta?

Pojmovi *oprostenje* i *oprost* – Svaki ljudski grijeh, bezakonje, opačina, zločin, prijestup imaju dva vida: krivnju i kaznu. Krivnja je subjektivna odgovornost zbog kriva postupka, zbog vrijeđanja Božjega zakona, Božje časti. A kazna je naknada ili ispaštanje zbog nanesene uvrjede ili postupka.

Oproštenje krivnje – *remissio culpa*e jest otpuštenje krivnje ili grijeha, koje uobičajeno odrješenjem u svetoj ispovijedi prima raskajani vjernik, koji je grijeh spoznao, priznao i za nj se pokajao. Kakvi god bili grijesi za koje se grješnik kaje, Bog po svom neizmjernom milosrđu daje oprostjenje krivnje ili odgovornosti u savjesti, i oslobođenje zaslužene vječne kazne. Ali time ga automatski ne oslobađa vremenite kazne i pokore.

A *oprost kazne* – *indulgentia poenae* jest upravo to oslobođenje vremenite kazne, brisanje zaslužene sankcije, koju prima raskajani vjernik, *penitent*.

Kolike god bile krivnje i kazne, Bog ih može po svom milosrđu izbrisati, ali ih je prepustio posluživanju Crkve.

Svetopisamski nauk – Nauk o *oprostu* grijeha jasan je iz Isusova dara apostolima: »Što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu« (Mt 18,18). A na sam dan svoga Uskrsa izričito reče: »Kojima oprostite grijeh, opraštaju im se« (Iv 20,23). Oprašta se krivnja, odgovornost u svijesti i pred Bogom. Oprašta se i »vječna« kazna na drugome svijetu, koju smo zaslužili, tj. ne gubimo vječnoga života.

A *oprost* jest otpuštenje pred Bogom »vremenite« kazne za grijeha kojih je krivica već izbrisana. Isus kaže: Ima grijeha, protiv Duha Svetoga, koji se ne mogu »oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem« (Mt 12,31). Grijeh protiv Duha Svetoga jest da čovjek svoj grijeh ne priznaje grijehom: Ubije čovjeka kao da je ubio muhu! Niti se za njega kaje. A grijesi za koje se kaje mogu se oprostiti kazne i na ovom svijetu i »u budućem«.

Raskajanomu razbojniku na križu Isus udjeljuje i oprostjenje krivnje i »vječne« kazne, kao i oslobođenje od vremenite kazne na zemlji i od moguće kazne u čistilišnim mukama: »Danas ćeš biti sa mnom u raju« (Lk 23,43). Neće ni poviriti u čistilište.

Crkveni nauk – Crkva je oduvijek držala nauk o oprostju krivnje i o oprostju vremenite kazne. U prvoj Crkvi za vremenite se kazne određivalo razdoblje ispaštanja, javne pokore po više vremena pa i više godina. Sv. Augustin govoraše: »Suza za mrtvima isparava, cvijet na grobu vene, a molitva dopire do srca Svevišnjega.« Na Firentinskom koncilu 1439. godine nauk o čistilišnom stanju proglašen je dogmom. Papa sv. Pavao VI. izdao je 1967. godine apostolsku konstituciju *Nauk o oprostima* – *Indulgentiarum doctrina*. Sažeto je sve pravno prerečeno u *Zakoniku kanonskoga prava* iz 1983. godine u kanonima 992. do 997., a teološki u *Katekizmu Katoličke crkve*, 1992. godine, br. 1471–1479.

Obrazloženje – Mi smo na području vjere. Ali nam i razum pomaže u shvaćanju ove teške vjerske tematike. Ljudski grijesi povlače za sobom neograničene kazne zbog vrijeđanja neizmjerne svetosti i pravde Božje. Te se kazne ispaštaju na zemlji s bolima i nevoljama ovoga života, osobito smrću, ili na drugom svijetu u vatrenu pročišćenju.

Dva primjera: *Prvi*, dogodi se izvanbračno dijete. Grješniku ili grješnici oprašta se krivnja ako se ispovjedi i kaje, ali se snose posljedice: ugrožen glas i sva briga oko odgajanja djeteta.

Drugi, neki je čovjek svomu susjedu u posljednjem ratu pokrao sve iz kuće i onda mu zapalio kuću. I taj opljačkani ostao bez igdje ičega, i on i cijela mu obitelj. Ovaj se pljačkaš i palikuća došao ispovjediti. I priznaje sve u suzama što je počinio. Svećenik mu kaže da mora vratiti što je pokrao. A on iza rešetaka: »Što ću, moj velečasni, vratiti kada su i u mene drugi sve pokrali. Prokleta stečeno, prokleta razvučeno!« Svećenik mu proglašava oprostjenje i zadaje mu određenu pokoru. Kada će se ovaj čovjek osloboditi vremenite kazne za svoj zločin, iako mu je zločin kao krivnja u ispovijedi oprostjen? Možda će se to prenijeti i na drugi svijet, to jest u čistište. Ne znamo. Ako nam kajanje i pokora, tj. molitva i patnja, nisu savršeni, tih se vremenitih kazna posve ne oslobađamo na ovom svijetu. Štoviše, nosimo ih sa sobom i u drugi život, u čistište. S povećanjem grijeha u životu, rastu nam i kazne!

Hajdemo još razmišljati: mi umiremo i duša nam dolazi na sud Božji. Na Božjemu sudu ustanovi se da smo se u ovom životu ispovijedali i kajali. I kaže Bog: U redu, taj se kajao i taj je oprostjenje primao, i zato neće u *pakao*. Ali ta duša nije posve nadoknadila štetu, nije do kraja poništila svoju klevetu drugih, nije otpjela vremenitu pokoru i kaznu za svoje grijeha. Zato će sada proći kroz *čistišnu vatru* (*ignis piacularis*). Pa će tek nakon čistišta u *raj*. A kakvo je to pročišćenje? Nitko ne zna na ovome svijetu. Samo možemo naslućivati. Kaže sv. Augustin po prilici ovako: Bože, na ovome me

svijetu reži i peci, a na drugome me poštedi! A duša je otporna da može podnijeti temperaturu kakvu ti ne možeš zamisliti. Jedino joj je zagarantirano da će jednom dospjeti u raj. Ali kada? Zato Crkva preporučuje oprost da dotične duše, za koje se molimo, prijeđu što prije iz čistilišta u raj. Možda je iz ovoga uočljivo što je oproštenje od krivice, a što oprost od vremenite posljedice? Vjernik sam od sebe ne može sve to izdržati. I upravo nam tu pomažu neizmjerne zasluge Isusa Krista. Te zasluge jesu blago kojim raspolaže Crkva koju je Krist utemeljio i ovlastio da bude poslužiteljica otkupljenja i da raskajanim grješnicima dijeli oproštenje krivnje i oprost vremenite kazne koju bismo ispaštali – bilo na zemlji, bilo u čistilištu. U tu riznicu Crkve pripadaju i zasluge Blažene Djevice Marije i svih svetih, koje mi u Vjeronanju nazivamo: općinstvo svetih – *communio sanctorum*. U to se općinstvo ubrajaju sve tri kategorije: spašeni u nebu, oni koji ispaštaju kazne u čistilištu i oni koji su još na ovozemnom proputovanju kušnje i patnje. Između tih triju zajednica postoji ljubav i čudesna razmjena duhovnih dobara.

Vrste oprosta – *potpuni* – ako se potpuno oslobađa od vremenite kazne, i *djelomičan* – ako se djelomično otpušta od kazne (ne govori se o danima, mjesecima i godinama, kao nekada). Crkva propisuje kada se može primiti jedan ili drugi oprost.

Primjena na sebe i na vjerne mrtve – Oprost se ne mogu primijeniti za žive, osim za sebe živa, te za pokojne. Ako je čovjek u teškom grijehu, ne može oprost primijeniti ni za sebe živa ni za mrtve, jer nije u milosti.

Tri su temeljna uvjeta za primanje potpuna oprosta: da se vjernik raskajano ispovjedi, da se pobožno pričesti i da izmoli neku molitvu na nakanu Svetog Oca.

Kada se može primiti oprost? Potpuni oprost jednom u danu, a može i drugi put ako je smrtni čas. Uz papinski blagoslov, makar bio i preko radija i televizije, podjeljuje se potpuni oprost. Svaki biskup može u svojoj biskupiji, po vlastitu izboru, podijeliti Papinski blagoslov s potpunim oprostom tri puta u godini, kada on odredi (Božić, Uskrs, Svi sveti itd.).

U svim crkvama i kapelicama može se primiti potpuni oprost na Dušni dan, 2. studenoga, kada se primjenjuje samo mrtvima. U župnim crkvama na svetkovinu naslovnika i na Porcijunkulu, 2. kolovoza.

U ovoj Jubilarnoj godini

Zaključak. Potpuni se oprost u ovoj 2025. godini može primiti ako se pohodi jedna od određenih oprosnih katedrala ili župnih crkava ili svetišta, uz navedene uvjete, tj. uz isključenje svake naklonosti grijehu, čak i lakomu, potrebno je izvršiti djelo oprosta i ispuniti tri uvjeta: *sakramentnu ispovijed, euharistijsku pričest i molitvu prema nakanama vrhovnog prvosvećenika*. Taj se oprost može primiti odnosno primijeniti, naravno, više puta u Jubilarnoj godini. Novost oprosta u ovom Jubileju jest u tome da se vjernik, koji ne može pohoditi određene crkve, duhovno sjedini s onima koji to mogu učiniti na redovit način, prikazujući u svojoj kući Bogu svoje molitve, trpljenje i nevolje. Isto tako skrušen vjernik, umjesto da pohodi dotičnu crkvu, može, uza spomenute uvjete, primiti oprost, ako pohodi bolesnika, zatvorenika, nemoćnika ili hendikepirana.

Osobito će biti korisno ako oni, koji mogu, daju potrebnima određenu pomoć: za školovanje učenika ili studenata, za liječenje bolesnika i slična djela milosrđa.

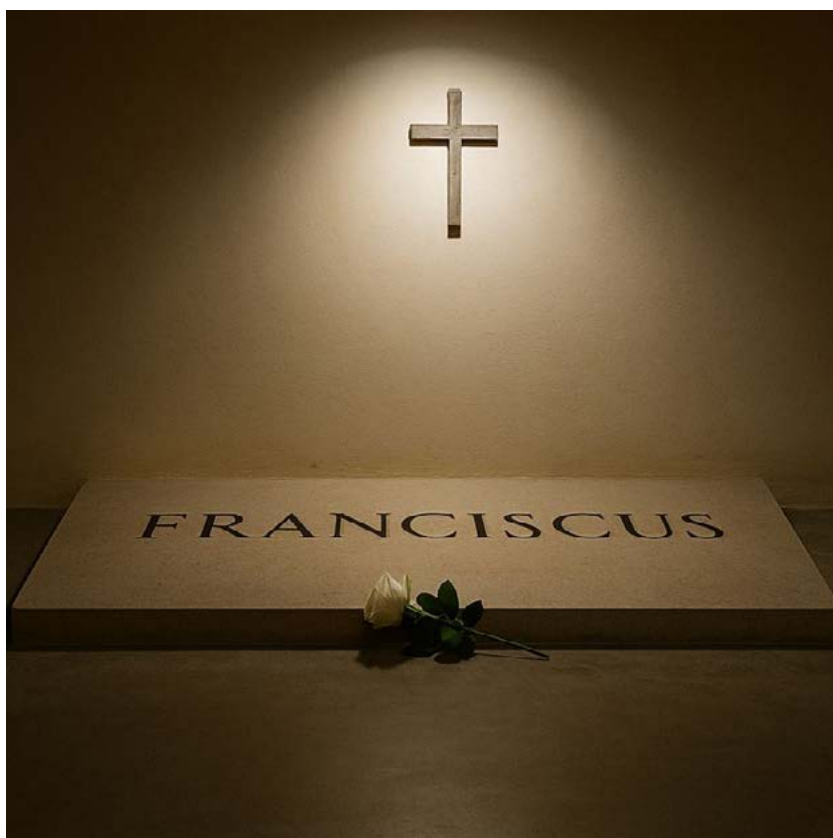
Papa Franjo o sakramentu ispovijedi u godini Jubileja

Oprost nam, naime, omogućuje otkriti koliko je Božje milosrđe bezgranično. Nije slučajno što se u davna vremena pojam milosrđa slobodno zamjenjivalo pojmom oprost, upravo zato što se njime želi izraziti punina Božjeg oprost, koje ne poznaje granice. Sakrament pokore jamči nam da Bog briše naše grijeh. I ponovno su riječi psalma pune utjehe:

»On ti otpušta sve grijeh. tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
on ti od propasti čuva život,
kruni te dobrotom i ljubavlju [...]
Milosrdan i milostiv je Gospodin,
spor na srdžbu i vrlo dobrotiv [...]
Ne postupa s nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama.
Jer kako je nebo visoko nad zemljom,
dobrota je njegova s onima koji ga se boje.
Kako je istok daleko od zapada,
tako udaljuje od nas bezakonja naša.«¹

¹ Ps 103, 3-4.8.10-12.

Sakramentalno pomirenje nije samo lijepa duhovna prilika, već je odlučujući, važan i neizostavan korak na putu vjere za svaku osobu. Tu dopuštamo Gospodinu da uništi naše grijehе, da nam ozdravi srce, da ponovno ustanemo i upoznamo njegovo nježno i suosjećajno lice. Ne postoji, naime, bolji način da upoznamo Boga od toga da mu dopustimo da nas pomiri sa sobom (usp. 2 Kor 5,20) i iskusimo njegovo oprostеnje. Ne odričimo se stoga ispovijedi, nego ponovno otkrijmo ljepotu toga sakramenta ozdravljenja i radosti, ljepotu oprostеnja grijehâ!²

² Papa Franjo, *Spes non confundit – Nada ne razočarava*, Bula proglašenja redovnog jubileja godine 2025., br. 23.

Uho koje sluša

*O sakramentu ispovijedi sa svećenikom
vlč. Ivanom Grbešićem, duhovnikom u
Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u
Zagrebu razgovarala s. M. Kristina Injić*

me ohrabruje u uvjerenju da se unatoč grijeha, u Crkvi krije veliko blago duša koje pripadaju Bogu i za koje je svećenik pozvan boriti se nastavljajući djelo Isusa, Dobrog Pastira koji polaže život za svoje stado.

Gdje ste se prvi put susreli s bl. Marijom Propetoga i kako ste je doživjeli?

Bio sam sjemeništarc na zagrebačkoj Šalati kada je papa Ivan Pavao II. proglasio blaženom Mariju Propetog Isusa Petković u Dubrovniku 2003. godine. U to sam vrijeme prvi put posjetio šestinski samostan Družbe Kćeri Milosrđa i još uvijek se živo sjećam s. Gecemane koja me majčinskom toplinom i jednostavnošću ohrabrila na putu ka svećeništvu. Kao bogoslov sam sa subraćom dolazio štitati samostanski vrt i tu se rodila ideja da napišem vrtički igrokaz o bl. Mariji Propetoga koja me ne prestaje nadahnjivati svojom čvrstom vjerom i predanošću da se za Isusom treba poći i u daleke krajeve i na periferije društva. Samo dok izlazimo iz sebe u nama raste radost Kristova poziva. Rado i danas posjetim Šestine, ponekad i vašu zajednicu u Rimu, a 2021. godine sam kao povjerenik hodočastio s mladima Sisačke biskupije na blaženičin grob u Blatu.

Kako je tekao Vaš put svećeništva?

Kad o tom razmišljam uvijek se sjetim Božjeg poziva proroku Jeremiji: »Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih...« (Jer 1,4-5). Iako nisam upoznao Gospodina u svojoj obitelji, on je zapalio svjetlo vjere u meni po jednostavnim i pobožnim susjedima, koje niti strahota Domovinskog rata nije ugasila. Nakon što sam čudom preživio rat koji je razorio i moju obitelj, u sebi sam otkrivao Gospodina koji me mnogim znakovima zvao još od majčine utrobe da se njemu posvetim za spas njegova naroda. Već sam petnaest godina svećenik i kada bih se opet rodio želio bih biti svećenik. Svekolika oluja nad Petrovom lađom

Kako ste doživjeli svoju prvu ispovijed kao svećenik ispovjednik – je li Vas bilo strah podjeljivanja toga sakramenta vjernicima?

Sve što je vezano uz svetu ispovijed jest tajna. Kao mlad duhovnik šalatskih sjemeništaraca pohodio sam sobicu našega sv. Leopolda Bogdana Mandića u Padovi i molio njegov zagovor da u svakoj svetoj ispovijedi sačuvam strahopoštovanje ispovjedničkih početaka. Naravno da je to za smrtnoga čovjeka izazov koji uvijek postaje radosna prigoda za posvećenje jer sâm Isus po nama svećenicima liječi dušu svoga svetoga naroda na putu do vječnosti.

Što Vam je najteže u ispovjedničkom služenju Božjem narodu?

Priznajem da mi je u sveukupnom svećeničkom služenju najdraže ispovjedati i slaviti svetu euharistiju. Isus je ustanovio svećeništvo kako bi ostao s nama do konca svijeta u službi spase-nja duša! To je najvažnija istina koju prenosim kandidatima za svećeništvo. Ono što se danas jako opaža, jest da je svijet izgubio ili sve više gubi, osjećaj za grijeh. Događa se to i nama u Crkvi, kako svećenicima, redovnicima i redovnicama, tako i vjernicima laicima. Gubimo osjećaj za grijeh, čime nas đavao zavodi u opasnost

da izgubimo i obećanu nam vječnost. Zato moramo biti vrlo ozbiljni i odgovorni kada su duše u pitanju, jer je u pitanju vječnost. Često se, zbog manjka vjere i životne raspršenosti na razna područja, stječe dojam da se i kao kršćani, više brinemo o prolaznom, negoli o vječnom. Trebali bismo svi, kao vjernici, poći u školu naših velikih svetaca koji su, vođeni mudrošću Duha Svetoga sačuvali živu i budnu vjeru, da svagdanjim obraćanjem pobjeđuju varljiv duh svijeta. Stoga čitajmo njihove životopise, usvajamo njihove načine odupiranju zavodljivosti zloga i molimo ih, da nam kao nebeski zagovornici budu na pomoć u hodu ovim zemaljskim stazama kojima su oni tako slavodobitno prošli!

Imate li neko svjedočanstvo snage sakramenta ispovijedi?

Ima ih puno. Izdvajam primjer svećenika koji je s mladima svjedočio u studentskom domu kako je demon iz jedne osobe optužio mladića za sve grijehе koje nije ispovjedio. Te noći svećenici su ispovjedali potresene mlade do jutarnjih sati. Postali su svjesni da Isus u svetoj ispovijedi uništava i briše sve naše grijehе za koje nas đavao neće moći optužiti i odvesti nas u pakao. Ta čudesna snaga Božjega milosrđa izljuje se na nas iz rane Kristova probodenog Srca i opravdava nas, prognane sinove Evine, da se možemo vratiti u izgubljeni raj. Tako mi, smrtni ljudi, postajemo sretni već na zemlji, ako vjerujemo da nas čeka Božje nebesko kraljevstvo!

U jubilejskoj je godini važno primanja potpunog oprosta – koje je značenje toga?

Blagopokojni papa Franjo pozvao je nas kršćane da liječimo svijet kao hodočasnici nade.

Nada je Isus! Nadati se znači očekivati dobro. I papa Lav XIV. nas uvjerava da smo u Božjim rukama i da zlo neće pobijediti. Gdje je Isus, tu radost i nada pobjeđuju žalost i tjeskobu, kako čitamo u evanđeljima i vidimo u životima ljudi koji živeći Evanđelje postaju magnet za mnoge. Jubilej je taj radostan poziv da se obratimo, da se odrekemo idola te da se vratimo Evanđelju po uzoru tolikih svetaca koji su najljepše lice Crkve. Potpuni oprost je milosna Božja povlastica hodočasničkoj i čistilišnoj Crkvi, da vjernici budu oslobođeni svake sponе vremenitih kazni po svojim djelima pobožnosti, pokore i ljubavi. Jednom riječju, ovim djelima u Jubilarnoj godini možete poslati tolike duše iz čistilišta u raj. One postaju vaši najbolji prijatelji i zagovornici pred licem nebeskog Oca.

Kako biste vjernike potaknuli na redovitu i temeljitu ispovijed?

Tko se redovito i dobro ispovijeda, taj postaje neosvojiva Božja tvrđava – đavao i njegovi pali anđeli mu ništa ne mogu. Crkva u Hrvata je do danas ostala nepobjediva, unatoč tolikih grijehа i izdaja našega naroda, zato što se uvijek vraćao milosrdnom Ocu u dugim redovima pred našim ispovjedaonicama. U godini Crkvenih i nacionalnih jubileja to ne smijemo zaboraviti! Ako želite biti lijepi i mladi, industrija ljepote će vam pomoći samo na neko vrijeme, a sveta ispovijed, sakramenti i molitva pripremaju nas na vječnu mladost i ljepotu. Nemojmo zaboraviti svakodnevni kratak ispit savjesti koji je prava higijena duše i odlična priprava za redovitu svetu ispovijed.

*Iz pouke Majke Marije Propetoga,
20. veljače 1938.*

O sakramentu svete ispovijedi

Drage sestre, na svetu ispovijed idemo svakih osam dana da pomoću svetoga sakramenta ispovijedi možemo rasti i napredovati u savršenstvu, da se najvećma čuvamo od grijeha. Čista savjest koja je budna, tamo ili ovamo, pronađe neke slabosti ili nehotične male nečistoće. Staklo, iako se ne dira, zamaže se. I naše tijelo, iako je pokriveno, samo se od sebe prlja i moramo se svaki dan prati. Tako je i s našom duhovnom stranom. Osjetila naše duše poprimaju nešto, ne samo od dojmova svijeta nego i od same svoje naravi.

Biti u sjedinjenju s Isusom znači da između nas i njega nema nikakvih zapreka. Ne mogu se sjединiti dvije stvari ako je nešto nečisto između njih. Za sjedinjenje treba čisto srce, a najbolje ga čistimo sakramentom svete ispovijedi.

Za valjanu svetu ispovijed treba uvijek paziti da se pripravimo i skrušeno obavimo onih pet potrebnih koraka za sakrament ispovijedi.

1. Promisli o svojim grijesima. Treba velikom pomnjom ispitati savjest, svoju nepravednost, svoju lijenost, svoju površnost, svoju nemarnost, svoju oholost, te ima li što protiv koje Božje zapovijedi. Valja ispitati svoje nakane: činiš li sve radi Boga i dobra bližnjega, zajednice i svoje duše ili da se istakneš i da te pohvale? O svetim zavjetima ispitati se jedno po jed-

no. Savjest ti treba biti prava, da uvidiš svoju krivnju i zaboravnost na svoga Boga. Sagledaj svoje odluke i obećanja učinjena njemu, da se zasramiš pred svojom nepravdom i što si time uvrijedila Božju dobrotu.

2. Probudi u sebi pokajanje i žaljenje te čvrstu odluku.

3. Skrušeno i pravedno ispovjedi sve svoje grijehe i nemarnosti svome ispovjedniku. Tu optuži sebe kao na Božjem sudu, priznaj svoje grijehe i zanemarivanja da ne budeš suđena poslije smrti, na sudu Božjem. Treba paziti da se u ispovijedi izbjegne svaka nepotrebna riječ i pripovijedanje, već reći sve kratko, a jasno i iskreno, kao Bogu koji sve zna.

4. Na ispovijedi je najvažnija iskrenost, potom odluka, jer ne vrijedi ni pokajanje bez čvrste odluke. Ne smije se u ispovijedi uzimati u usta drugoga, niti ičije grijehe, već se ispovijedaju svoji grijesi da ti se oprostite i da za njih dobiješ odrješenje.

5. Ako nemaš ništa za što bi se optužila i za ispovjediti, a ti isto u određeni dan pristupi ispovijedi i moli barem sveti blagoslov.

To su samo neki potezi o dobroj i pravoj ispovijedi. Sestre, velik je sakrament sveta ispovijed. To je kao drugo krštenje, u kojem se ponovno dobiva izgubljena Božja milost. Ako je nismo bile izgubile, onda se Božja milost umnaža u nama. Zato skrušeno obavljajmo sakrament svete ispovijedi. Hvaljen Isus!

*Iz pouke Majke Marije Propetoga,
2. kolovoza 1942.*

Potpuni oprosti – toties quoties

Drage moje kćeri, vi znate što su oprosti i koji su uvjeti dani za dobivanje oprosta. Oprost je otpuštenje vremenite kazne koju smo zaslužili za svoje grijehе, a koji nam daje sveta Crkva. Naime, po pravednosti treba zadovoljiti za uvrede iako su oprostene. Zato pape daju oproste u određene dane posvećene našem Gospodinu, Blaženoj Djevici Mariji i svecima. Kao što se na kraljev dan ili za neki veliki praznik podjeljuju milosti podanicima, tako i na dan našega Gospodina, Presvete Djevice Marije i svetaca, sveta Crkva daje oprost vremenitih kazni, da ne trpimo tako dugo vremena u čistilištu, ili da ih primijenimo u korist blaženih duša čistilišta.

Dvije su vrste oprosta: *potpuni* i *nepotpuni* (djelomični).

Potpuni oprost jest onaj po kojem se oprašta sve vremenite kazne. Tko bi umro nakon što bi dobio takav potpuni oprost, išao bi odmah u nebo, a da ne prođe kroz čistilište.

Nepotpuni oprost – djelomični oprost jest onaj kojim se prašta samo dio vremenite kazne.

Da se dobiju oprosti traže se tri uvjeta:

1. *Biti u milosti Božjoj.* Pored ovoga, tko hoće da dobije potpuni oprost, mora učiniti savršeno pokajanje i za lake grijehе.

2. *Točno izvršiti određeno djelo* koje Crkva propisuje za dobivanje oprosta. Članak 925. Kodeksa kanonskoga prava određuje kao apsolutni uvjet za dobivanje oprosta da se izvrše propisana djela u pravom duhu pokore, vjere i pobožnosti, onako kako je propisano. I zato, tko propusti neke od navedenih uvjeta, pa bilo to iz nemogućno-

sti, zaborava ili neznanja, ne dobiva oprost. Također ga ne dobiva ni onaj koji bi unio neku promjenu u oprosne molitve, pa bila ona i neznatna.

3. Treba *imati nakanu da se dobiju oprosti*, jer je to milost koju Crkva daje samo onima koji hoće da ih koriste po slobodnoj volji. Da se dobiju svi mogući oprosti, dovoljna je obična nakana ili pak ona koju se učinilo jedanput, a nije ju se povuklo. Ipak je veoma dobro nakanu češće obnoviti, na primjer svakog jutra, rekavši: »Želim dobiti sve oproste pripisane kreposnim djelima koje ću učiniti tijekom današnjega dana, a one koji se mogu primijeniti za duše u čistilištu neka idu u korist duše N. N.« Oprosti se mogu, kako znate, primijeniti i na duše u čistilištu, ali ne svi, nego oni za koje je Crkva izričito odredilo da se mogu primijeniti za duše pokojnika.

Oprost *toties quoties* znači koliko god se puta uđe u Crkvu ili određenu kapelu, izmolivši svaki put šest Očenaša, *Zdravo Marija* i *Slava Ocu* na nakanu Svetog Oca, toliko se puta može postići *potpun oprost*.

Porcijunkulsko oproštenje može se dobiti od 1. kolovoza u podne do ponoći 2. kolovoza. Ovu veliku Božju milost, Porcijunkulsko oproštenje, dao je našem ocu sv. Franji sâm Isus po zagovoru Blažene Djevice Marije. Postignuo ju je na sljedeći način:

U noći, 2. kolovoza 1221., dok je naš serafski otac Franjo, pun žarke ljubavi za obraćenje i spasenje grješnika, činio tešku pokoru u kućici blizu crkvice Porcijunkule i božanskoj pravdi prikazivao sebe za žrtvu, obasja ga neka ugodna svjetlost, a anđeo ga pozva da uđe u crkvicu gdje ga čekaju mirijade anđela, Presveta Djevica Marija i Isus. Ta crkvice je posvećena našoj Gospi od anđela, a zvana Porcijunkula, koja je po Božjoj odredbi bila određena još mnogo ranije za kolijevku njegova reda. Sretni Franjo, s velikim poštovanjem uđe u crkvicu

i vidi neizrecivo veličanstvo Sina Božjega okružena velikom slavom. Baci se odmah ničice, s najvećom poniznošću, i klanjaše mu se. Gospodin ga tada ohrabri rekavši mu da zatraži koju god milost hoće. Franjo zaboravi na sebe i zamoli Gospodina da mu dade milost: »Tko uđe u ovu crkvicu da dobije potpun oprost i otpuštenje svih grijeha, ako ih okaje i ispovjedi svećeniku.«

Isus mu odgovori: »Veliku milost tražiš, ipak ću ti je dati, ako me bude za to molila moja Majka.« Franjo se obrati Mariji za posredništvo i Isus mu udijeli milost, ali mu naredi da pođe do njegova zamjenika, Svetog Oca, da mu svojim dekretom potvrdi ovaj »Potpuni oprost«.

Tek što je svanulo, pođe sv. Franjo u pratnji brata Masea u Peruđu, gdje se nalazio rimski papa Honorije III. Izloži mu poruku Gospodinovu i zamoli ga da mu kao predstavnik Gospodinov na zemlji ne odbije ono što je bilo po volji Gospodinovoj.

Ova molba iznenadi papu Honorija III., jer se do tada nikada nije udijelio sličan oprost: potpun – univerzalan, neprekidan, slobodan, bez velikih milodara i ikakvih žrtava, kakav je Franjo tražio. Ali razumjevši da je to volja Božja, udijelio mu ga, ali samo za jedan dan u godini.

Kad mu je Papa htio izdati službeni akt kao potvrdu za udijeljenu milost, Franjo odbije, rekavši da mu je dovoljna riječ, a da će se sâm Bog za ostalo pobrinut, jer kad Bog započne neko djelo, on će ga i dovršiti i upotuniti.

Svetac je imao pravo. S novim čudom Gospodin odredi datum za Porcijunkulsko oproštenje, naime, da počne 1. kolovoza u podne, na dan kada je sv. Petar bio oslobođen iz zatvora, i da traje čitav dan 2. kolovoza, kad se slavila godišnjica posvete ove crkvice, 2. kolovoza.

Danas vidim koliko je ovime dušama dobra učinio naš dragi sv. otac Franjo. Naime, ovu neizmjernu milost

Oprost »toties quoties« svima onima koji toga dana traže Božje milosrđe i oproštenje sviju grijeha i vremenite kazne, samo ako se ispovjeda, pričeste i pohode koju katoličku crkvu, udijelio je Bog za ljubav našega srafskog oca sv. Franje. Zato je ovo naš blagdan, blagdan pokore, molitve, oprosta. Koristimo ga, dakle, kćeri moje, za svoje posvećenje i spasenje i u korist dragih duša u čistilištu.

Opći oprost:

Prvo oslobađa od cenzure i crkvene kazne ako smo slučajno u nju upali, zatim od svih propusta, zavjeta i svetog pravila, naredaba i opomena starješina; svih zaboravljenih ili slabo izvršenih pokora; daje nam također otpuštenje svih ispovjednih grijeha.

Drugo, udjeljuje potpuni oprost, koji se danas može namijeniti za sebe i za mrtve.

Opći oprost možemo dobiti u ove blagdane: Božić, Obrezanje Kristovo, Tri kralja, prvi petak u ožujku, Uskrs, Uzašašće, Duhovi, Presveto Trojstvo, Tijelovo, Presveto Srce Isusovo, Cvjetnica, i svi dani svete sedmice, Bezgrešno Začće, Svijećnica (2. veljače), Navještenje, Pohod Majke Božje sv. Elizabeti, Sedam radosti Majke Božje (27. kolovoza), Mala Gospa, Prikazanje Blažene Djevice Marije u hramu, sv. Josip, sv. Petar i Pavao, sv. Klara (12. kolovoza), sv. Vjekoslav kralj, Rane sv. oca Franje.

Kćeri mile, koristimo ove velike milosti, koje nam je udijelilo Božje milosrđe po zaslugama Gospodina našega Isusa Krista, a po molitvama našeg sv. oca Franje.

Neka je vječna slava i hvala Bogu Ocu i Sinu i Duhu Svetomu radi njegova milosrđa prema nama!

Iz pouke Majke Marije Propetoga u Rimu, 1. svibnja 1962.

O oprostima

Svemogući Bože, premilostivi i milosrdni Oče, po zaslugama našega Gospodina Isusa Krista i preko svete majke Crkve stavio si u naše ruke sva sredstva koja su nam potrebna da budemo sretni i da postignemo vječno spasenje. Poslije svetih sakramenata kojima primamo milost Božju ili nam se ona povećava, Crkva nam također daje bezbrojna sredstva kojima se smanjuju vremenite kazne koje smo svojim grijesima zaslužili. Možemo ih namijeniti za sebe same i za svete duše u čistilištu.

Promislimo, koliko samo dobra možemo postići za vlastitu dušu i za duše u čistilištu koje neizmjereno trpe u vatri, dajući zadovoljštinu za svoje grijehе. Od nas se također očekuje da učinimo nešto što bi moglo skratiti njihove strašne muke da tako što prije uđu u nebesku slavu gdje će uživati Boga čitavu vječnost. Kćeri drage, nemojmo zaboraviti ova neizmjerena dobra koja nam pomažu da postignemo vječnu sreću. Ako koja sestra ne bi koristila ova neprocjenjiva dobra, pokazala bi da je hladna, ravnodušna i da ne živi revnim kršćanskim i redovničkim životom. Moglo bi se zaključiti da njezin duhovni život slabi. Bilo bi žalosno kad bi se takvo što moglo primijetiti za Bogu posvećenu osobu.

Kćeri moje, posebno nastojte da se dolično pripravite za svetu ispovijed. Također nastojte da često primate odrješenje, osobito ako se ne osjećate dobro, kad idete na dugo putovanje ili na kirurški zahvat itd., jer nikada ne znamo gdje ni kada nam

može doći smrt. Nemojte propustiti svetu ispovijed i nikada nemojte reći: »Nemam ništa, ne znam što bih ispovijedala«, jer tko je bez grijeha i nesvršenosti? Osim toga, ovim sakramentom nam se povećava posvećujuća milost, a tko ne bi želio da mu se smanjuju dugovi? Drage sestre, pristupajmo s radošću na svetu ispovijed, gdje će Isus svojom predragocjenom krvlju oprati našu dušu, osvježiti je i osnažiti. Za odrješenje treba ispuniti potrebne uvjete.

Duša koja teži za savršenošću, koja ljubi Boga, ima živu vjeru i ta duša – sa svim sredstvima koja su nam na dohvat – traži da ugodí Bogu i da postigne povećanje njegovom milosti. Preporučujem vam da i druge poučite kako mogu dobiti oprost, tako da nijedan bolesnik, učenik i svi drugi koje susrećete ne ostanu u neznanju o ovom predragocjenom blagu kojim se može zadobiti život vječni.

Mislímo na to da trebamo dati račun Bogu za sve što nam je povjereno. Mi, redovnice, više smo nego neka majka u svijetu koja se mora brinuti za svoju malu obiteljsku jezgru. Mi smo duhovne majke mnogobrojne djece, kao učiteljice mnogobrojnih učenika, bolničarke neizmjerne bolnice čovječanstva, misionarke cijeloga svijeta. Stoga moramo raditi s ljubavlju, točnošću i savjesno jer nas Bog gleda i on će nam suditi.

Zato, drage moje kćeri, shvatite dobro svoje redovničko zvanje i program savršenosti ovoga života na kojeg u svemu trebamo odgovoriti najvećom vjernošću, iz ljubavi i po pravdi. Moja vas duša blagoslivlja i moli za svaku pojedinu da može vjerno odgovoriti svojim dužnostima i redovničkom životu na koji je pozvana od Gospodina.

O lijepoj Mari na samrti i njezinoj ispovijedi

*Iz autobiografskih zapisa bl. Marije Propetoga**

Pohađajući siromahe nastojala je da im što pomogne i tješila ih je u Gospodinu da ne misle da ih je Gospodin zapustio već da im je dao siromaštvo zato da se lakše spase, da ih, kao siromašnog Lazara koji je siromaštvo i bol mirno trpio, primi u rajsku slavu gdje će u njegovu krilu počivati, dok će nemilosrdni bogati u ognju vječnom trpjeti. I pričala im je biblijsku pripovijest o Lazaru i Tobiji. Zato neka i oni mirno ovo još malo vremena trpe, strpljivo i predano u premudru volju Božju, i neka misle na ljubljenog našeg Spasitelja koji im je raj pripremio mukom i križem i teškom smrtnom na križu. Zato neka mu uzvrate tu njegovu ljubav u bolima, kajući se što su ga uvrijedili. I oni su se tješili, skrušeno podnosili svoju bolest i spokojno umirali. Između drugih ganutljivih primjera samo jedan ću ukratko opisati.

Jednom čuje da neka mlada bolesnica umire, a da neće ni da čuje za svećenika, za ispovijed i da sve što joj majka donese baca joj u lice. Razumjela je da će tome uzrok biti neka velika žalost i trpljenje. I kad svrši posao, da je majka ne vidi,** brzo pođe naći tu bolesnicu noseći joj okrepe. Kad dođe na vrata te potleušice ona pozove, a nitko se ne odaziva. Uđe unutra i na njezin glas je li tko unutra odazove joj se neki promukli glas iza dasaka crnih od dima. Korakne unutra i tu u mraku, kao u grobu, ležala je ona, lijepa Mara, kako su je zvali, blijeda kao smrt, srušena kao usahli list i progovara: »Nema nikoga, nego ja sama sinja kukavica.« Na pitanje gdje joj je majka, zajeca: »Nema nikoga, svi su me ostavili, i rođena majka, jer drže da sam tuberkulozna pa se boje zaraze. Samo majka dođe oko jedanaest sati da mi što skuha i opet se vrati na baštinu gdje su imali drugu potleušicu. I kad dođe, budući da ja već umirem od slabosti, ona ne zna i nema što da mi dade. Jedino mi donese tvrđi rizi, a ja joj, toj materi bez srca, sve bacim u lice.« I zaplače: »O, gdje su ljudi da mi se smiluju? Zar više nikog milosrdnog na svijetu nema? Gdje su svećenici što uče milosrđe? O, ne vjerujem više nikom, neka se samo usudi koji doći da me ispovjedi! Neka me okrijepe i ja ću ozdraviti! Majku mi je stid poći prositi malo juhe ili mlijeka, kaže ako jedanput dadu da drugi put neće.« Marija slušaše i vidjela je njezinu zapuštenost, u suzama je stala tješiti, davši joj toplog mlijeka s keksima i malo prošeka.

Onda je zapita otkad je bolesna i Mara joj stane pričati svoju žalosnu povijest da bi svatko proplakao, a sve joj se to dogodilo jer je bila siromašna. I nastavi: »Sad zapuštena umi-

* Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov, Split, Verbum, 2012, 79-81; bl. Marija Propetoga, iz skromnosti o sebi piše u trećem licu.

** Bl. Marija Propetoga se u služenju siromasima skrivala od svoje majke koja je bila zabrinuta za Mariju što se toliko posvećuje siromasima i što je odveć darežljiva, a držala je da ona kao majka treba misliti i na potrebe svoje višočlane obitelji i zaštititi nepotrebno rasipanje imanja.

rem i u mukama vapijem pomoć, ali nitko se ne odaziva. Iza teške noći jedva čekam jutro da bi mi tko donio vode da usta rasušena pokvasim, da bi mi slabost i boli uminule, ali prolaze teške ure – i nema nikog.« Marija slušajući prigne glavu, a suze su padale na te razbijene ploče i zemlju njene mračne sobice.

Kad je bolesnica vidjela da Marija nju razumije i žali, malo se utješi, a onda joj Marija stala govoriti: »Ovaj je život dolina suza, samo jedno iskušenje, i blažen onaj koji sve mirno pretrpi; njega čeka u nebu uživanje, kao trpećeg Lazara, dok bogatima – jao! Jer će prije uže ući u iglene uši, nego bogataš u slavu nebesku!« Zato, blago njoj, kad bi sve to mirno i strpljivo mogla podnijeti. A treba da svaki trpi za svoje grijehе, ovdje ili u ognju čistilišta, a ako se ne kaje nego u grijesima umre, onda trpi u vječnim mukama. I pokaže joj jednu sličicu duša u čistilištu, kako te duše mirno trpe, samo da što prije ugledaju lice Božje. I stavi na zid uz nju tu sličicu; i drugu sličicu gdje Isus stoji uz bolesnicu i pokazuje joj rukom nebo, da još malo izdrži i gore će s njim uživati. I bolesnica stade gledati te slike i slušati. I milost Božja počne djelovati. Uz to dođe njezin mali sin, pravi anđelak. Bolesnica tada zaplače: »Ah, tko će mi dijete othraniti i odgojiti kad umrem?«

Dijete je bilo nezakonito, bogatijeg oca kojem roditelji nisu dopustili da uzme nju siromašnu. Pa ni kad je on umirao njoj nisu dopustili da ga dođe vidjeti; a on je, sada pokojnik, želio vidjeti nju i dijete. Ali, jer je bila siromašna, tjerali su je ispred kuće koja je po pravu imala biti njezina. I sada dijete stoji uz krevet umiruće zapuštene majke. Marija se strese na tu užasnu pomisao: »Što će sada jadno dijete?« Oh, da joj je bilo utješiti bolesnicu i reći da će se ona pobrinuti za dijete, ali nije smjela radi svoje majke, već je utješi da će Svemogući misliti na dijete, a i ona će na njega pogledati.

Utješivši je obeća da će se večeras vratiti, a da će joj sada malo juhe poslati (bilo je ubrzo podne). I uzme tog malog sinčića za ruku da ide s njom, da mu Marija pokaže gdje stanuje i da po njemu njoj pošalje juhu. Uvečer se vrati i donese joj opet okrepe i nešto novca. Govorila joj je o Mariji Magdaleni, kako je veliku pokoru činila i kako ju je Isus ljubio, kako je ustrajala pod križem, u gorkim suzama za svoje grijehе. I bolesnica se gane, i obrati te zaželi skrušeno da se ispovjedi i pričesti. Navečer opet dođe Marija i kad stupi na vrata kuće čuje umiruću bolesnicu gdje govori: »Pozdravite mi gospođicu Mariju, pozdravite mi onog anđela Božjeg i recite joj da je moja duša blagoslivlja i da spokojno umirem.« Polako Marija s vrata pogleda umiruću i vidi da je oči uprla u nebo, a one su joj se iskrile pri svijećama. Dvije žene, njezine susjede, bile su uz nju. Marija ih je, kad je prvi put došla, pozvala i ukorila ih što su tu jadnu bolesnicu tako zapustile, a one su joj kazale: »Kad se njezina majka čuva od nje, kako mi nećemo?« Ali kad su vidjele da Mariju nije bilo strah te teške bolesti, onda su i one pošle k bolesnici.

Kiša je padala kada su je sprovodili, kao da je nebo plakalo nad bijedom i skrivenom boli, a Marija je taj dan bolesna u duhu motrila patnje siromašnih i zapuštenih patnika.

*Pouka Majke Marije Propetoga u Argentini,
26. studenog 1951.*

O misijama i radu s bolesnicima i umirućima

Kćeri moje, idite po svijetu te kao male misionarke poučavajte i navješćujte da se približava Kraljevstvo Božje.

Ljubljene moje kćeri, govorite svijetu o neizmjer-
noj dobroti i milosrđu Božjem. Govorite mu o po-
svetnoj milosti iz koje smo, po beskrajnoj dobro-
ti i milosrđu Božjem, rođene kao njegova posinje-
na djeca. Dvije su izvanredno uzvišene milosti koje
smo primile od Boga: posvetna milost i redovničko
zvanje. Bog smatra svojom onu dušu koja je obilje-
žena milošću. Najviše radi čega se trebamo zgraža-
ti, te smatrati kao najveću nesreću jest gubljenje mi-
losti Božje kojom gubimo Božje prijateljstvo, slatku
povezanost u ljubavi s njim i sredstva spasenja. Po-
učavajte djecu, radnike, bolesnike i sve ostale s ko-
jima dolazite u dodir da ostanu vjerni krsnim obe-
ćanjima. Svijet znade da ste redovnice i da osobito
ljubite Boga, zato očekuje da mu govorite o njemu i
njegovoj ljubavi. Ako ne govorite o Bogu, oni će se
sablazniti i neće vas poštivati, nego će reći: »Kakve
ste vi redovnice kad se ne brinete da Bog bude po-
znat i ljubljen?« Govorite im i poučite ih o svetoj is-
povijedi, kako će im se povratiti izgubljena milost ili
kako se ona može povećati. Radite na tome da imaju
prigodu približiti se sakramentima svete ispovijedi i
pričesti.

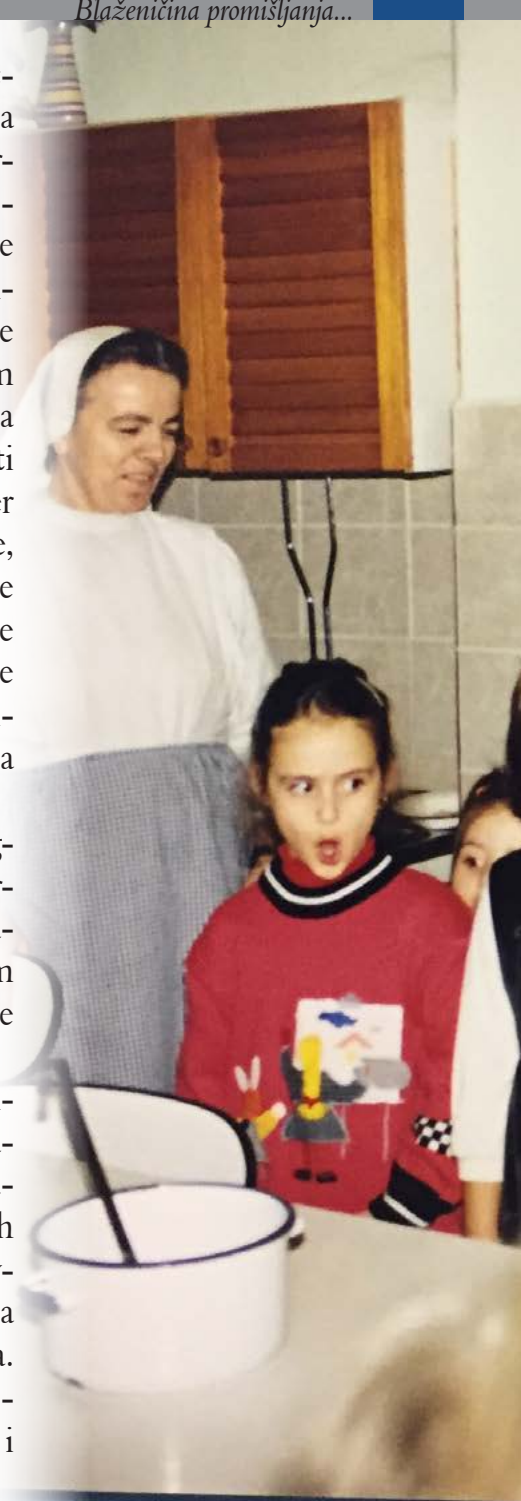
Budite misionarke pune svetoga žara. Nemojte
dopustiti da bolesnici umiru bez sakramenta bole-

sničkoga pomazanja, koje je duši na prijelazu u vječnost zadnji zagrljaj Božjega milosrđa kada se treba predstaviti pred svetim sudom Božjim. Da bi vjernici s vjerom pristupali ovom sakramentu, potrebno je o njemu često govoriti te poučiti djecu, mlade i odrasle o njegovoj djelotvornoj snazi za dušu, a više puta i za tijelo. Većina ne razumije neprocjenjive učinke ovoga sakramenta, boje ga se i čekaju da im se podjeli u zadnjem času zemaljskoga života, a tada bolesnik više nije ničega svjestan. Nemojte govoriti bolesnicima ni ikome o posljednjem pomazanju jer ih to prestraši, nego im recite bolesničko pomazanje, jer je to pravo značenje ovoga sakramenta. Trebate biti spremne da spašavate duše. Ako netko i umre iznenada, treba hitno zvati svećenika, jer se može dogoditi da duša još nije izašla iz tijela te ako je učinila nesavršeno pokajanje, sakrament joj vrijedi za oproštenje grijeha.

Zato sestre rade u bolnicama, domovima i drugdje gdje vode brigu za red i čistoću tih ustanova i vrše i druge dužnosti. Premda to nije naša svrha trebamo to prihvatiti radi pravde i savjesti jer tim radom dolazimo do duša i pomažemo im da postignu svoje vječno spasenje.

Budite mudre djevice koje dušama znadu na prikladan način reći što im je potrebno za njihovo spasenje. Ako one to ne žele i odbijaju vašu pomoć, budite s njima veoma kratke i nastavite se moliti da ih milost Božja potakne na obraćenje. Budite pripravne, kćeri moje, da se kao prave zaručnice raspetoga Krista žrtvujete u djelima milosrđa za spasenje duša.

Moja duša blagoslivlja svaku pojedinu sestru koja se žrtvuje i nastoji što više raditi na slavu Božju i spasenje duša.

O sv. Mariji Magdaleni poslije njezina obraćenja

Magdaleno sveta,
Oh, kako si bila sretna!
Kad te Isus grešnu, bijednu
milo pogledao.

Rajskim tim pogledom
dušu ti ranio, preobratio
i na pokajanje ganuo!

Magdaleno, oh, kako si bila sretna!

Do nogu Kristu slatkom pasti,
Suzama mu svete noge oblijevati,
Usnama se te svetinje dotaknuti,
Cjelovima dušu, svu mu dati!

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Oh, kako si bila sretna!
Čuti riječi božanske svete
S usta njegovih slatkih,
Opraštaju ti se grijesi,
Kćeri, u miru sad pođi!

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Oh, kako si bila sretna
Kad si kasnije u zanosu
Do njegovih nogu svetih sjela.

Oh, reci Magdaleno sveta,
Što si onda u duši kušala,
Kad si njegove svete riječi slušala?

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Oh, kako si bila sretna,
Kad si to sveto lice gledala
Taj odsjev nebeskog Oca, rajske ljepote,
To rajsko sunce, svake miline,
O reci mi koji si onda zanos
Blažena osjećala!

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Oh, kako si bila sretna,
Motreći njegove oči svete
Koje zanose anđele i svece.
U kojima se zrcali blaženstvo, raj
Koje prodiru u dubinu duše
i motre cijeli svijet taj
i ti si motrila taj žar!

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Oh, kako si bila sretna,
Motriti njegove usne svete
S kojih med i snaga teče
Iz kojih izvire sva moć
Koje uskršavaju pale mrtve
Iz kojih ističu sve slasti rajske.
I ti si ih sretno motrila.

Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!

Magdaleno sveta, oh, kako si bila sretna!
Uz križ njegov ondje biti
Taj sveti križ obujmiti i ljubiti,

Na kojem je visio umirući od boli
Isus Ljubimac rajski naš,
Žrtvujući se iz ljubavi za naš spas!
Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!
Magdaleno sveta, oh, kako si bila sretna
S Majkom Božjom Marijom
Bezgrešnom
Prva svetu preslatku Isusovu krv
Koja je iz svetih rana,
Tog vječnog izvora na zemlju tekla
Usnama skupiti, srkati u srce svoje
Taj sveti amanet, tu slast Boga svoga.
Magdaleno sveta, oh, kako si bila
sretna!
Magdaleno sveta, ti si
Od nas ljudi grešnih najsretnija bila.
Oh, i meni grešnoj da je samo jedna
milost,
Čuti s njegovih usta božanstvenih:
Grijesi su ti oprošteni.
Zato se za me moli.
Magdaleno sveta!
Željela bih još samo grešna,
Uz križ njegov uvijek biti
Na križ glavu prisloniti,
Cjelovima svu mu dušu dati.
I skрати tu prolivenu
Svetu krv u srce svoje

Bar jednu kap, i za mene
To bi bio spas, raj!
Magdaleno sveta,
Poslije njegove smrti
U pustinju ideš
Jer za tebe je već zemlja
Bila prazna, pusta.
Za njim ti je srce izgaralo
U pokori dane si sprovodila
Dok ne svane za te žuđeni dan
I čista si k njemu posla u blažen raj.
Magdaleno sveta,
Moli za mene sad
Da te slijedim u pokori
Da jednom Isus i mene primi,
U svoj blaženi, rajski stan!
Moli se, moli za me, sretna, Magdaleno
sveta!

*Majka Marija Propetoga,
razmatranje u duhovnim vježbama
u Domu zdravlja u Blatu, listopad 1932.**

* Bl. Marija Propetog Isusa Petković, *Tajne duše*,
prir. M. Parlov, Zagreb, 2016, 38-41.

*Pouka Majke Marije Propetoga,
Rim, 26. svibnja 1955.
Duhovsko bdijenje*

Nalazimo se u svetim danima priprave za dolazak Duha Svetoga, koji je kako piše u Svetom pismu »lebdio nad vodama« (Post 1,2). Da bi Duh Sveti mogao djelovati u našoj duši, mi trebamo biti s njim usko sjedinjene. Inače bi nam se dogodilo kao s uzetim tjelesnim udom koje ne sluša volju, nego je previše osjetljivo i prema hirovima živaca kreće kako hoće i kuda hoće. U duhovnom se životu tako ponaša i paralizirana duša. Zbog sebeljublja je preosjetljiva i sve joj smeta, osobito u poslušnosti i ljubavi. Otvrdne u sebi i rijetko se daje omekšati, ali i tada za kratko vrijeme i prolazno. Zatim se ponovno zatvara u sebe i otvrdne. Isus nam kaže: »Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i moj Otac ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti« (Iv 14,20). To se na osobit način obistinjuje kad Duh Sveti siđe u dušu.

Možda ćete pomisliti: Čitavu sam godinu živjela u Božjoj prisutnosti i u duši nosim Duha Svetoga, pa što trebam osobito čekati u ove dane? Darove Duha Svetoga! A da bismo se mogle ispuniti Duhom Svetim, trebamo biti slobodne od sebeljublja i svake taštine, jer svaka posuda može primiti samo toliko koliko je njezina zapremina. Ako se želimo ispuniti obiljem darova i plodova Duha Svetoga, trebamo biti prazne od samih sebe i svega ostaloga što nas ne vodi k Bogu.

Ovih se dana nastojmo ispovjediti, i to ne samo svoje grijeha nego i nedostatke. Odričući se svoga »ja«, pripravljamo se za primanje darova Duha Svetoga. Samo će tako naš život biti plodonosan i moći ćemo puno više raditi na slavu Božju, jer bez Duha Svetoga ne možemo izustiti ni ime Božje, kaže sv. Pavao.

Predajem vas Duhu Svetome, da vas on pripravi i ispuni svojim milostima i ljubavlju. Duhovska devetnica je vrijeme velikih milosti. Ona je važnija od svih ostalih. U njoj su se rodili mnogi sveci. Tako i vi, s dobrom voljom, možete primiti mnogo darova te raditi s njima i steći mnogo duhovnoga blaga za svoju dušu.

*Pouka Majke Marije Propetoga u Rimu, 6. lipnja 1954.**Govor na Duhove*

Dodi Duše Sveti, dodi u naše duše! Ovaj zaziv trebamo često moliti, kćeri moje. Neka Duh Sveti ispuni svu zemlju, ne samo ovaj svijet nego i sve ostalo što je stvoreno.

Promatrajte našu zemlju kao veliku osvijetljenu kuglu i na njoj, koja je velik hram Gospodnji, koliko li ima oltara na kojima se neprekidno podižu nebrojene hostije kojima se blaži srdžba nebeskog Oca. S Isusom Kristom, na misi se prikazuju tisuće i tisuće duša kao žrtve za spasenje svijeta. Na ovoj misi svemira, oltar je ukrašen stablima i cvijećem, zbor je sastavljen od nebeskih duhova, pjevaju mu duše i milijuni ptica pjevica. Rasvjetljaju ga svijetla žarišta koja pokrivaju zemlju, a svod mu je nebo posijano oblacima i zvijezdama.

Ovaj oltar okružuju anđeli u neprestanom klanjanju, koji promatraju ovu svečanu misu, kao neprestanu žrtvu koju prikazuje Isus s milijunima žrtava, koje čine sva djece što trpe, svi bolesnici i sve duše uronjene u boli. Ali ovaj svijet je grešan i vrijeđa Boga, više nego to možemo razumjeti. Stoga mi moramo nadoknaditi tolike uvrede, jer smo zato došle u redovnički život, a ne samo da se spasimo i posvetimo. Na današnji dan ne obnavljamo samo uspomenu na silazak Duha Svetoga, nego se obnavlja njegov stvarni dolazak u naše duše. Stoga trebamo biti ispunjene Duhom Svetim i tako pripravljene ići po svijetu da spašavamo tolike klonule koji nemaju nikoga da bi ih poučio i vodio u životu. To znači pomoći raspetom Isusu koji u njima trpi.

Molite danas Duha Svetoga za svoju duhovnu majku, za Družbu i za buduća duhovna zvanja u njoj. Ali ne samo danas, nego ga uvijek zazivajte i vidjet ćete da će uistinu doći k vama i udijeliti vam kao Salomonu svoju svetu mudrost. Kada Duh Sveti boravi u duši prepoznaje se po tome što je puna žara za Božje stvari i sve čini dobro, vodi je ljubav, poslušnost, poniznost i više puta – premda je još mlada – ima visok stupanj razumijevanja. Naprotiv, druga koju ne vodi Duh Gospodnji ili nije njime rasvijetljena, ne posjeduje tih kreposti. Imajte uvijek puno ljubavi prema djeci i bolesnicima, kako u Družbi tako i u čitavom svijetu. Tada će u vama stalno boraviti Duh Sveti, zajedno s Ocem i Sinom.

Neka vas Duh Sveti uvijek rasvjetljuje i upravlja vaše korake na putu ovoga života da budete prikladno sredstvo njegove ljubavi. U njemu vas blagoslivlje vaša duhovna majka,

Marija Propetoga

Marija je njeno ime

Iznad Blata i Korčule
nadvila se sveta sjena
zaštitila mjesto ovo
jedna divna Božja žena.

Marija je njeno ime
Propetoga Isusa,
blažena je mila čista
milosrđem se blista.

Putom kojim je hodila
pronosila slavu Krista,
malenima blizu bila
pa je Bogu omilila.

Djeca, mladi, siromasi,
udovice, bolesnici,
ime su joj zapamtili
u srce ga urezali.

Plemenita duša njena
trag na zemlji ostavila
u Kćerima Milosrđa
beskrajno se proširila.

Zagovaraj, moli za nas
Marijo Propetoga
Hrvatska te časti cijela
pamtit ćemo tvoja djela.

s. Zdenka Petrović

Proslava blagdana i spomendana bl. Marije Propetoga 9. srpnja 2025.

Blato

Devetnica: 30. lipnja – 8. srpnja, *svetište*

19.30 pobožnost

20.00 euharistijsko slavlje

nedjelja, 6. srpnja:

10.00 pobožnost, *svetište*

10.30 euharistijsko slavlje – don Željko Kovačević, župnik u Blatu

Blagdan: 9. srpnja

8.00 euharistijsko slavlje, *svetište* – don Željko Kovačević, župnik u Blatu

10.00 euharistijsko slavlje, *svetište* – don Josip Barišić, župnik u Čilipima

18.30 »Blatski tanac« i viteška igra »Kumpanjija«, *plokata*

19.00 procesija s blaženičinim moćima i euharistijsko slavlje, *plokata* – mons. Petar Rajić, apostolski nuncij u Italiji i San Marinu

Subotica – župa sv. Roka

Devetnica: 1.-8. srpnja

Spomendan: 9. srpnja

Trodnevnica: 6.-8. srpnja i *spomendan* 9. srpnja

Cavtat – župa sv. Nikole

Dubrovnik – katedrala Uznesenja BDM na nebo

Ivanić – Grad – župa sv. Petra apostola

Novska – župa sv. Luke evanđelista

Osijek – Jug II, župa Svete Obitelji

Plina – Stablina – župa Gospe Fatimske

Pula – župa Krista Spasitelja

Split – župa Pomoćnice kršćana (Kman)

Valpovo – župa Bezgrešnog začeca BDM

Zagreb – župa sv. Josipa (Trešnjevka)

Zagreb – župa sv. Mirka (Šestine)

Spomendan, 9. srpnja

Čakovec – samostan Družbe Kćeri Milosrđa
»Kraljica mira« (Kralja Zvonimira 4)

Zadar – župa sv. Šimuna

Zemunik Donji – župa Kraljice Mira

O čistoj savjesti

Mi moram što savršenije opsluživati Evanđelje u ljubavi, bez koje nema savršenstva, u milosrdnim djelima prema bližnjemu, u kojemu naziremo Krista, kako nam on sam to zapovijeda.

Slušajte glas savjesti, jer ona će vam reći pravo pri djelovanju je li dobro ili zlo ono što radite i kako radite. Savjest nas mora voditi u Božjoj prisutnosti, pa i vodi nas, ako je budna i čista.

Bez dobre savjesti ništa se ne izvodi dobro, a uz ispravnu savjest ima i kriva, bojažljiva, opustljiva, pospana savjest itd. Tko nije u tomu poučen, ne može se ni dobro ispovijedati, ni dobro moliti, ni dobro obavljati svoje dužnosti. U tomu nam najviše pomaže sveti strah Božji, koji nas, uz pravu savjest, uči da sve dobro obavljamo.

Savjest nas neumoljivo potiče da činimo dobro, da se skrbimo za spas svoje duše, da marno radimo za slavu Božju i za spasenje duša.

*Marije Propetoga
u Rimu, 11. svibnja 1962.*

Molitva bl. Mariji Propetoga

Vječni Oče,
u svom neizmjernom milosrđu
htio si da Krist za nas
trpi sramotu križa da nas
njegovom sinovskom poslušnošću
oslobodiš od vlasti Zloga.
Udijeli nam da iskusimo žarku ljubav
prema Kristu i Crkvi
koja je obilježila život i djela
bl. Marije Propetog Isusa.
Dopusti nam
da se radujemo plodovima milosti,
koje izviru iz drveta
Spasiteljeva slavnoga križa,
da mognemo zajedno sudjelovati
u tvojoj vječnoj slavi.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanijima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Kristina Injić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Juliana Beretić,
s. M. Vlatka Bratinščak, s. M. Jasna Crnković,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima
Kršlović, s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 6,00 Eura • BiH 12 KM • ostale
europske zemlje 12 EUR • zrakoplovne pošiljke 25
USD ili protuvrijednost u eurima

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: kmilosrdja.blato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovnica:

Vitraj s likom bl. Marije Propetoga u samostanskoj
kapelici Družbe Kćeri Milosrđa zajednice bl. Marije
Propetoga u Novskoj. Djelo je slikara i umirovljenog
sveučilišnog profesora Marijana Jakubina.

Poruka iz pozdravnoga govora novoizabranoga pape Lava XIV.

»Bog nas voli, Bog vas sve ljubi i zlo neće prevladati. Svi smo mi u Božjim rukama. I istovremeno, bez straha, budimo ujedinjeni, ruku pod ruku, s Bogom i među sobom krenimo naprijed. Jer mi smo učenici Kristovi. Krist je ispred nas. Svijet treba vašu svjetlost. Čovječanstvu je potreban on, kao most. Da bismo mogli doći do Boga i dosegnuti Božju ljubav. Pomozite nam, morate nam pomoći i pomoći jedni drugima da gradimo mostove. Mostove dijaloga, susreta. I svi moramo biti jedan narod, narod koji živi u miru.«

Rim, 8. svibnja 2025.

PAPA LAV XIV.